

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. *****, 02.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – *****, IV-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Галя Алексиева

при участието на секретаря П.В.Г.
като разгледа докладваното от Галя Алексиева Гражданско дело № 20243130100026 по описа за 2024 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие.

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие. Образувано е по молба на Х. К. Н., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12 и настоящ адрес гр. *****, ул. ***** № 3 за постановяване на мерки за защита срещу лице, с което е бил във фактическо съпружеско съжителство Н. К. К., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12.

Твърди се в молбата, че с ответницата са съжителствали на съпружески начала в периода от 14.09.2021г. до 28.10.2023г. в неговото жилище на адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12. Ответницата започнала да го обижда и заплашва с физическа саморазправа, да го тормози икономически и да го пъди от жилището, в което живеели под предлог, че той ѝ пречи на съня и спокойствието, че я унижавал психически и тормозел с присъствието си. Тогава молителят ѝ предложил да се разделят и тя да напусне жилището му. Тя обаче отказвала да напусне апартамента му до лятото на 2024г. под предлог, че при майка ѝ на Вилната зона нямало интернет и много ток щяла да плаща за отопление. Така, молителят се принудил да напусне собственото си жилище и да отиде в друго, където и към настоящия момент живеел. В случаите, когато се прибирал за малко при ответницата, тя му вдигала скандали, обиждала го и му искала пари. Въпреки че не живеел с нея, той продължавал да ѝ плаща тока и водата. Конкретните актове, в срока по чл. 10 ЗЗДН, които молителя сочи да са извършени, са както следва: На 14.11.2023г. при посещение в апартамента, отново помежду им възникнал скандал, за което подал жалба в полицията. На ответницата бил съставен предупредителен протокол. На 15.11.2023г. напуснала жилището, но продължила да го тормози психически и да го заплашва по телефон и Вайбър. На 02.12.2023г. под предлог, че имала да му връща пари дошла в *****. Върнала му парите, но отказала да напусне жилището му и да си изнесе багажа от него. Молителят отново се върнал да живее в другото си жилище. Пак при всяко негово завръщане в апартамента ответницата му правела скандали, обиждала го и го заплашвала. Същото се случило и на 08.01, при което молителят потърсил помощ от тел. 112 и на ответницата отново бил

съставен предупредителен протокол. Моли за уважаване на подадената молба, като бъдат приложени мерки за защита по чл. 5, ал. 1, т.1, т. 3 и т. 5 ЗЗДН, а именно: задължаване ответникът да се въздържа от домашно насилие, забрана да я доближава и дома ѝ в с. *****, ул. „Св. Св. Кирил и Методий” № 2 и задължаването му да посещава специализирани програми.

В о.с.з. молбата се поддържа. Посочва, че няма промяна в поведението на ответницата и след сезирането на съда. Посочва, че след като са се разделили с ответницата, тя е останала в жилището му и оттогава отказва да го напусне. На 28.10.2023г. той напуснал жилището, в което живеели заедно, защото не издържал повече на тормоза от нейна страна. Когато на 14.11 отишъл да си вземе багаж, отново бил нападен с обиди, че е простак, идиот, селянин, глупак. Извикал полиция и ѝ съставили протокол. Изнудвала го за пари, заплашвала го, че като си намери нов приятел, той щял да го намери, да му иска сметка и да му разбие гадната мутра. Постоянно му искала пари, включително и сега му искала 3-4хил. лева, за да се изнесе на квартира във Варна и да се изнесе от жилището му. Искала той да тегли кредит, защото бил държавен служител и после тя да го връща. Отказал ѝ. Последно на 08.01.2024г. се прибирал в апартамента и отново станал скандал. Пак се обаждал на полиция и пак ѝ съставили протокол.

Ответницата в о.с.з. не се явява и не се представлява.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено следното **от фактическа и правна страна:**

Молбата е подадена от и срещу легитимираните по закон лица съобразно чл. 3, т. 2 ЗЗДН, доколкото няма спор между страните, че ответницата е лице, което се е намирало във фактическо съжителство с молителя и двамата са живели в общо домакинство в периода м.09.2021г.-м.10.2023г. Основава се на твърдения за осъществени по отношение на молителя актове на домашно насилие, последният от които на 08.01.2024г., поради което е депозирана в предвидения в чл.10, ал.1 ЗЗДН преклузивен срок.

Като акт на домашно насилие, съобразно легалната дефиниция на чл.2, ал.1 ЗЗДН, се определя всеки такъв на физическо, сексуално, психическо или икономическо насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права, извършени спрямо лица, които се намират в родствена връзка, които са или са били в семейна връзка или във фактическо съпругеско съжителство или в интимна връзка.

За уважаване на подадената молба, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса, е необходимо молителят да установи действителното осъществяване на твърдяните дати от посочения извършител на действия, квалифицирани като актове на домашно насилие. Отхвърлянето на молбата е предпоставено от проведено от ответника доказване, оборващо изложеното от молителя.

По делото е приложена декларация по смисъла на чл. 9 ЗЗДН, в която молителя декларира актовете на извършеното спрямо него домашно насилие с идентични твърдения на изложените в молбата му. По изричната разпоредба на чл. 13 ЗЗДН, регламентираща допустимите доказателства в производството, декларацията по чл. 9 ЗЗДН е доказателство за изложените в нея обстоятелства и на основание чл.13, ал.3 ЗЗДН, съдът може да издаде заповед за защита само въз основа на приложената декларация, когато няма други доказателства за конкретни факти и обстоятелства. Други доказателства извън подадената декларация и изготвения протокол по чл. 65 ЗМВР, молителят не е ангажирал.

В подадената декларация по чл.9, ал.3 ЗЗДН са декларирани извършени от ответницата действия, подробно описани и по естеството си съставляващи осъществено емоционално, психическо насилие, а и икономическо такова по смисъла на закона. Липсва

легална дефиниция на понятието „психическо и емоционално насилие“, но като такива могат да бъдат окачествени всички действия, които имат отрицателно или вредно въздействие върху психиката на едно лице - пораждаат отрицателни за него емоции и/или го принуждават да ги потиска и да не ги изразява. Актовете на такова могат да бъдат вербални /обиждане/, отхвърляне на присъствието, унижение, предизвикване на страх, изолация. Преценка дали е налице емоционално или психическо насилие следва да се направи конкретно, като се изследват отношенията между страните, техните физически и психически особености, и съответните следи, останали в съзнанието на пострадалото лице. Последното, разглеждано в контекста на целта на защитата по ЗЗДН, а именно да бъде дадена бърза и адекватна защита на пострадалите, чието право на лична неприкосновеност е било нарушено, чрез налагането на съответните мерки за въздействие спрямо нарушителя му.

Ответницата не е ангажирала годни доказателства, опровергаващи изложеното в декларация, поради което съдът приема за достоверни изложените в нея обстоятелства. Изхождайки и от самото естество на актовете на домашно насилие и обстановката, в която обичайно се проявява- в дома на жертвата и без свидетели, няма основание за поставяне под съмнение достоверността на декларацията, вкл. с оглед пасивната процесуална позиция, която е имала ответницата в процеса.

Затова и доколкото не са налице доказателства обосноваващи извод за обратното, съдът приема, че ответницата е извършила твърдяните актове на психическо, емоционално и икономическо насилие. Изнудването на молителя за пари, обидите и принуждаването му да напусне собственото си жилище, поради нежелание да живее в психически и емоционален тормоз, се определя като акт на домашно насилие и попада под санкцията на закона. Затова и молба е основателна.

По отношение на мерките, които следва да бъдат наложени, съдът намира следното: Ответницата следва да бъде задължена да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо молителя, предвид формирания от съд извод, че такова е било извършено. Доколкото се установи по делото, психическо, емоционално и икономическо насилие спрямо молителя, съдът определя като адекватни и необходими, налагането на такива мерки, които в действителност биха накарали ответницата да преосмисли отношението си спрямо молителя. Поводите, по които молителят и ответницата се срещат сега и всеки път провокиращи скандали и обиди, са свързани с упражняване правото на собственост на молителя по отношение на жилището, в което страните са живели и което ответницата не желае да напусне считайки, че молителят е длъжен да ѝ осигури парични средства за квартира. Това поведение се определя като вид изнудване и поради това психически затормозяващо молителя. В този смисъл съдът намира, че на ответницата следва да бъде забранено да доближава молителя на разстояние по- малко от 100м за срок от една година, както и за същия срок, тя да бъде отстранена от съвместно обитаваното жилище. Предвид фактическата раздяла на страните и нежеланието на молителя да поддържа вече отношения с ответницата и с оглед охраната на по- важни интереси, в случая тези на психическото здраве на молителя, постигане целта на закона, а именно да се накара извършителят да прояви критичност към поведението си, е постижимо посредством налагане на гореупоменатите мерки. Тези мерки и този срок се преценяват от съда като подходящ с оглед постигане на възпитателния ефект на мярката.

Ответникът следва да бъде предупреден, че на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН при всяка, дори и незначителна проява на домашно насилие, полицейският орган констатира нарушението, задържа нарушителя и уведомява незабавно органите на прокуратурата, за да се образува наказателно производство за престъпление от общ характер.

На основание чл.11, ал.2 ЗЗДН ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Провадийски районен съд дължимата за производството държавна такса в размер на 25лв.

На основание чл.15, ал.2 ЗЗДН на молителя следва да бъде издадена заповед за защита.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ЗАДЪЛЖАВА Н. К. К., ЕГН ***** с настоящ адрес с. *****, м-ст ***** № 147 и установен в хода на производството адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12 да се въздържа от извършване на домашно насилие спрямо Х. К. Н., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12, на основание чл.5, ал.1, т.1 ЗЗДН.

ЗАБРАНЯВА на Н. К. К., ЕГН ***** с настоящ адрес с. *****, м-ст ***** № 147 и установен в хода на производството адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12 да приближава на по- малко от 100метра Х. К. Н., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12 за срок от 12 /дванадесет/ месеца, на основание чл.5, ал.1, т.3 ЗЗДН.

ОТСТРАНЯВА Н. К. К., ЕГН ***** с настоящ адрес с. *****, м-ст ***** № 147 и установен в хода на производството адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12 от съвместно обитаваното с Х. К. Н., ЕГН ***** жилище с адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12 за срок от 12 /дванадесет/ месеца, на основание чл.5, ал.1, т.2 ЗЗДН.

ОСЪЖДА Н. К. К., ЕГН ***** с настоящ адрес с. *****, м-ст ***** № 147 да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Провадийски районен съд държавна такса в размер на **25лева**, на осн. чл.11, ал.2 ЗЗДН.

ДА СЕ ИЗДАДЕ заповед за защита на Х. К. Н., ЕГН ***** с адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12.

На основание чл. 16, ал. 3 ЗЗДН заповедта и препис от решението на съда да се връчат на страните и да се изпратят служебно на съответното РУ на ОД на МВР по настоящ адрес и установен в хода на производството адрес на извършителя и пострадалото лице.

ПРЕДУПРЕЖДАВА Н. К. К., ЕГН ***** с настоящ адрес с. *****, м-ст ***** № 147 и установен в хода на производството адрес гр. *****, ул. ***** № 124, вх. В, ет.4, ап.12, че на основание чл. 21, ал. 3 ЗЗДН при неизпълнение на съдебната заповед полицейският орган, констатира нарушението, задържа нарушителя и незабавно уведомява органите на прокуратурата.

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от връчването му на страните пред Варненски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – *****: _____